

ข้อบัญญัติตำบล

เรื่อง

การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. 2551

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง

อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบข้อบัญญัติตำบล

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2551

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมและจัดเก็บอัตราค่าธรรมเนียม การกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอยให้
เป็นไปตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

เหตุผล

เนื่องจาก พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้ประกาศใช้บังคับ และยกเลิก
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2484 เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบใน
การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย โดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการห้ามการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้น
ในที่ หรือทางสาธารณะ ซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย นอกจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง จัดไว้ให้มีที่
รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตามที่หรือทางสาธารณะและสถานที่เอกชน วิธีการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล
หรือมูลฝอย หรือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตาม
สภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้นๆ

วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาต และการอื่นใดที่จำเป็นให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ
ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาต ใบแทน การต่อใบอนุญาต และอัตรา
ค่าธรรมเนียม

ข้อบัญญัติตำบลบ้านแลง
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2551

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราข้อบัญญัติตำบล เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2551

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ประกอบกับ มาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง ได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง โดยอนุมัติของนายอำเภอเมืองลำปาง จึงตราเป็นข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบัญญัติ นี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติตำบล เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2551”

ข้อ 2. ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง มีผลบังคับใช้เมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง แล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3. บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ออกไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4. ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง นี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า หัวหน้าสถานีอนามัย และนักวิชาการสาธารณสุข ตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไป ประจำสถานีอนามัยสภามาย ตำบลบ้านแลง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุขและข้อบัญญัตินี้

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือ สิ่งที่สูงขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งไม่ใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ หรือใช้สัญจรได้

“มูลฝอย” /....

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถูพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถ้ำมูลสัตว์ และซากสัตว์ รวมตลอดถึงวัตถุอื่นใดซึ่งเก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงจ้างบุคคลหนึ่ง เรียกว่าลูกจ้างเข้าทำงานนี้จ้าง ค่าจ้างให้และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานและแทนผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล

“ลูกจ้าง” หมายความว่า บุคคลที่ตกลงทำงานให้นายจ้างเพื่อรับค่าจ้างไม่ว่าจะเป็นผู้รับจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวแต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับบ้าน

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้เป็นการประจำ

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้ไม่เป็นการประจำ เพื่อทำงานอันมีลักษณะเป็นการครั้งคราว หรือเป็นตามฤดูกาล

ข้อ 5. ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในทางสาธารณะหรือที่สาธารณะอื่นใด เป็นต้น ถนน ซอย ตรอก แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้จัดตั้งหรือจัดตั้งไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ 6. ห้ามผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปในที่หรือทางสาธารณะอื่นใด เว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะหรือเก็บมิดชิดไม่ให้สิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นรั่วออกข้างนอก

ข้อ 7. ห้ามผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง สิ่งปฏิกูลในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ 8. ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยในสถานที่อาคาร หรือเคหะสถานในครอบครองของตน

ข้อ 9. ที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่ว และมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงวันและสัตว์ได้ตามแบบซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ 10. ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ต้องรักษาบริเวณสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานในครอบครองของตนไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือมีการถ่ายเทหรือเททิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 11. ให้นายจ้างจัดให้มีสวมอันถูกต้องตามสุขลักษณะ และมีปริมาณเพียงพอแก่ลูกจ้างตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ดังนี้

- (1) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 15 คน ให้มีห้องน้ำ ห้องส้วมไม่น้อยกว่า
อย่างละ 1 ที่
- (2) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 40 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ที่และส้วม
ไม่น้อยกว่า 2 ที่
- (3) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 30 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ที่ และ
ส้วมไม่น้อยกว่า 3 ที่
- (4) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างเกิน 80 คนขึ้นไปให้มีห้องน้ำห้องส้วมเพิ่มขึ้นอีก
อย่างละ 1 ที่ สำหรับจำนวนลูกจ้างทุก 50 คน
- (5) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างทั้งชายและหญิงให้มีห้องน้ำและห้องส้วมสำหรับหญิง
ไว้เฉพาะพอสมควร

สำหรับห้องส้วมต้องจัดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและให้มีกระดาษชำระตามสมควรพร้อม
ให้มีอ่างล้างมือหน้าห้องส้วมอย่างน้อย 1 อ่าง หรือ 1 อ่างต่อส้วม 4 ที่

ข้อ 12. เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าได้เกิด หรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่อ
อันตรายอย่างใดเกิดขึ้นในอาคาร สถานที่ หรือพาหนะใด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยความเห็นชอบของ
เจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกาศ หรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะตามข้อกำหนดดังนี้
  - (1) ตัวเรือนส้วม ต้องมั่นคง แข็งแรงและมิดชิด
  - (2) พื้นภายในห้องส้วมต้องไม่น้อยกว่า 0.9 ตารางเมตร ต่อ 1 ที่นั่ง และต้องมี
ความกว้างไม่น้อยกว่า 0.9 เมตร
  - (3) พื้นห้องส้วมทำด้วยวัสดุแข็งแรง ทนทาน ทำความสะอาดง่ายมีความลาดเอียง
อย่างน้อย 1 ต่อ 20 และมีจุดระบายน้ำตั้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นห้องส้วม
  - (4) ต้องมีพื้นที่ช่องระบายอากาศอย่างน้อย 10 % ของพื้นที่ห้องมีพัดลมระบายอากาศ
  - (5) มีแสงสว่างภายในห้องส้วมอย่างน้อย 5 ฟุต
  - (6) มีหัวส้วมชนิดสามารถป้องกันกลิ่นและแมลงพาหะนำโรค ได้ด้วยน้ำสูงจากพื้น
ห้องส้วมอย่างน้อย 0.20 เมตร
  - (7) มีท่อระบายอุจจาระจากหัวส้วมลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือบ่อเกรอะซึ่งน้ำไม่
สามารถซึมเข้า-ออก และมีความจุอย่างน้อย 0.75 ลูกบาศก์เมตร ก่อนปล่อยลงสู่
บ่อซึม หรือร่องซึมใต้พื้นดิน หรือถึงกรองหรืออื่นๆ ในลักษณะเดียวกัน
  - (8) ที่ฐานส้วมมีท่อระบายอากาศขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางอย่างน้อย 1 นิ้ว สูงเหนือ
หลังคาส้วม

(9) มีน้ำสำหรับ / ...

- (9) มีน้ำสำหรับรดส้วมอย่างเพียงพอ
- (10) ต้องรักษาความสะอาดส้วม และใช้ส้วมไม่ถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะนอกส้วม
- (11) จัดให้ส้วมที่ถูกสุขลักษณะมีปริมาณที่เพียงพอกับจำนวนคนงาน คือส้วม 1 ที่ต่อคนงาน 15 คน

2. จัดให้มีถังขยะที่ไม่รั่วซึมและฝาปิดทุกครอบครั้ว และมีที่รองรับขยะรวมขนาดความจุ 200 ลิตรต่อ 60 คน ต่อวันและมีการปกปิดป้องกันสัตว์พาหะนำโรคได้ และต้องเก็บกวาดขยะโดยเฉพาะขยะเปียก ต้องเก็บในถังที่มีฝาปิดหรืออาจเก็บในถุงพลาสติก

3. จัดให้มีระบบระบายน้ำทิ้งที่ใช้การได้ดีจากครัวเรือนลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือปล่อยลงสู่บ่อซึม

ข้อ 13. ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นควรว่า สถานที่หรือบริเวณใดควรทำการ เก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไปทำการกำจัดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกค่าธรรมเนียมเก็บขนเมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือเคหะสถาน ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศกำหนดบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ณ ที่เปิดเผยในบริเวณกำหนดไม่น้อยกว่า 3 แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 วัน นับแต่วันประกาศแจ้งผู้ครอบครองสถานที่อาคารหรือเคหะสถานจะต้องให้เจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาต หรือรับมอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเท่านั้น เก็บ ขน สิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยจากสถานที่ อาคารหรือเคหะสถานซึ่งตนครอบครองโดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 14. ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามข้อ 13 และผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้กำหนดให้กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตามข้อ 13 ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 15. ห้ามมิให้ผู้ซึ่งมิได้เป็นพนักงาน เจ้าหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง ทำการขน กู้ยเจี่ย หรือขูด มูลฝอยในที่รองรับ รถขน เรือขน หรือสถานที่เทมูลฝอยใดๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง หรือที่ตั้งอยู่ในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ 16. ห้ามมิให้ผู้ซึ่งมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง ทำการถ่ายเท ขน หรือเคลื่อนที่สิ่งปฏิกูลในถังรับ เรือขน สถานที่เท เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูล ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง

ข้อ 17. ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 18. ผู้ใดจะขอรับ/...

ข้อ 18. ผู้ใดจะขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือ มูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลง ตามข้อ 17 ให้ยื่นคำขอตามแบบ และเงื่อนไขพร้อมด้วย หลักฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแลงกำหนด และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น

ข้อ 19. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ อนุญาตแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาตหรือมี หนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบ กรณีไม่อาจออกใบอนุญาตได้ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

แต่ปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวม ความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมด แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในความเดียวและ ในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตให้ส่งคือคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่ สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่ อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่งให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้ง ให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดตาม วรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ 20. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ ภายในกำหนด สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับรองอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาต ได้รับแจ้งจากเจ้า พนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อย ละยี่สิบ ของจำนวนค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของ จำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดที่ จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

ถ้าผู้ดำเนินการรับทำการเก็บขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลค้างชำระค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ 21. ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 22. เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการ เก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล จะต้องยื่นคำขอตามแบบและเงื่อนไขพร้อมด้วยเอกสารที่องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านแลงกำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่น คำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมให้ประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุ ใบอนุญาตให้ปฏิบัติตามข้อ 19

ข้อ 23. ใบอนุญาต/...

ข้อ 23. ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ 24. เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาต ไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิก
ดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 25. หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับ
ใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่
ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหาย
- (2) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดใบสาระสำคัญ

ข้อ 26. การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์
วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

- (1) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้และให้มี
วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ
ผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน
- (2) บันทึกด้านหลังขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดใน
สาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของ
ใบแทนใบอนุญาต
- (3) ใบแทนใบอนุญาตมีอายุเท่ากับระยะเวลาที่เหลือของใบอนุญาตเดิม

ข้อ 27. เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และ
ข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และพนักงานมีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจง
เป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบ
การพิจารณา
- (2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์
ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้
หรือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในการนี้ให้มีอำนาจถาม
ข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่นั้น
- (3) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขใบอนุญาตหรือ
ข้อบัญญัติหรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535
- (4) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการ
ตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

(5) เก็บหรือนำสินค้า/...

(5) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ 28. หากผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวง หรือประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินกิจการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินกิจการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่พนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ 29. ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใดๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวมซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ซึ่งกระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุอันหรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้น ได้ตามสมควรแล้วรายงานให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ 30. ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ที่กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบังคับนี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ 31. เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

- (1) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
- (2) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบังคับนี้

(3) ไม่ปฏิบัติหรือ / ...

- (3) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535
กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือ
ข้อบัญญัติตามที่ได้รับใบอนุญาตและการไม่ปฏิบัติ หรือการปฏิบัติไม่ถูกต้อง
นั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหากมีผลกระทบ
ต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ 32. การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ 20 ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาต
ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้ดำเนินการทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
หยุดดำเนินการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งผู้ดำเนินการ
หรือผู้รับใบอนุญาตทราบแล้วแต่กรณี

ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ส่งหนังสือโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ
หรือให้ปิดหนังสือไว้วันที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือที่ทำงานของผู้ตอบรับหนังสือและให้ผู้นั้น
ได้ทราบหนังสือ ตั้งแต่เวลาที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ 33. ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการ ที่ถูก
เพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่สั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 34. ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่ง ตามข้อ 20 วรรคสอง ข้อ 28 หรือมีคำสั่ง
ในเรื่อง การไม่ออกใบอนุญาต ตามข้อ 19 หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุตามข้อ 22 หรือเพิกถอนใบอนุญาต
ตามข้อ 31 หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่ง ตามข้อ 29 ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว
ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุข จะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

ข้อ 35. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบังคับข้อ 17 มีความผิดตามมาตรา 71 แก่พระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 36. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบังคับข้อ 18 ข้อ 24 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคแรกแห่ง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบังคับ ข้อ 5 ถึงข้อ 16 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 37. ผู้ใดไม่ปฏิบัติ / ...

ข้อ 37. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐานหรือข้อหา หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อบังคับ ข้อ 27. มีความผิดตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 38. ผู้ดำเนินการผู้ใดดำเนินการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุด ดำเนินกิจการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อบังคับ ข้อ 20 วรรคสอง หรือข้อ 26 โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดตามมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 39. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามข้อบังคับข้อ 29 โดยไม่มี เหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิดตามมาตรา 81 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 40. ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อบังคับ ข้อ 21 หรือ ข้อ 25 มีความผิดตามมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 41. ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต มีความผิดตาม มาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 42. ผู้ซึ่งประกอบกิจการรับทำเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็น ธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการตามข้อบัญญัตินี้ ให้ยังคงประกอบกิจการได้ ต่อไปแต่จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวันที่ ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไป จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมี คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการตามข้อบังคับนี้

ข้อ 43. ให้นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลบ้านแลง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตาม ข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2551

(ลงชื่อ).....

(นางอัมพร เครือใหม่)

นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลบ้านแลง

(ลงชื่อ).....

(นายเรืองฤทธิ์ จอมสืบ)

นายอำเภอเมืองลำปาง

- ร่าง -

ข้อบัญญัติตำบล

เรื่อง

การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. 2551

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแดง
อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับ	รายการ	บาท
1.	ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรกและลูกบาศก์เมตร ต่อๆ ไป ลูกบาศก์เมตรละ	200
	เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ 1 ลูกบาศก์เมตร	100
2.	ก. ค่าเก็บและขนขยะมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอย วันหนึ่งไม่เกิน 500 ลิตร	
	- วันหนึ่งไม่เกิน 20 ลิตร เดือนละ	40
	- วันหนึ่งเกิน 20 ลิตร ค่าเก็บและขนทุกๆ 20 ลิตร หรือเศษของ แต่ละ 20 ลิตร เดือนละ	20
	ข. ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือนที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่ง เกิน 500 ลิตรขึ้นไป	
	- วันหนึ่งไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร เดือนละ	2,000
	- วันหนึ่งเกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ	2,000
	ค. ค่าเก็บและขนมูลฝอย เป็นครั้งคราว ครั้งหนึ่งๆ	
	- ไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ	150
	- เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ	150
3	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต ใบอนุญาตดำเนินกิจการ ตามมาตรา 19	
	- ใบอนุญาตดำเนินกิจการในการรับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือ มูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการ คิดค่าบริการ	3,000
	- ใบอนุญาตดำเนินกิจการ ในการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือ มูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการ คิดค่าบริการ	3,000